

திருவுகள்ளி புகரில், வழுண்ட கள்ளி திருப்பனை
கண்டு, அச்சாரி அனைவு வெட்டலாமென்று
கோடாலியில், ஒரு வெட்டு, வெட்டும் போது,
உள்ளே திருந்து வேட்டுவர்கள்! அய்யோ!
என்றார்கள். அச்சாரி, மறுபடியும் வெட்டும்
போது, அய்யோ! எவ்வாறு உள்ளார்கள்.

திருச்சுச்சுக்கும் கேட்ட அச்சாரி, திது
என்ன, அய்யோ! அய்யோ! எவ்வாறு சுகி
க்கும் கேட்ட தீயது! என்று, புகரின் மறுபடி
கம் ரிசன்று யார்த்துதான். அங்கு, வேட்டு
வார்களை யென்றும் கண்ட அச்சாரி,
யாரது? ஏன், ஒன்றிந்து ரிகாண்டுக்க
நீர்கள்? என்று.

வேட்டை! அய்யோ! சுகிக்கும், கோடாது! திருச்சுச்
சண்டாளன், பறையன் அங்களை பிடித்து,
பிடித்து தூல் நாங்கள் பயந்து, திங்கு
வந்து ஒன்றிந்து ரிகண்டோம்! என்று.

அச்சாரி! அய்யோ! சண்டாளர்களை! அய்யோ! கோ
வந்து, பறையன் அய்யோ! பிடித்து, பயந்து,
பிடித்து திருவுகள்ளி மறையில் ஒன்றிந்து
ரிகாண்டுக்க நீர்கள்? என்று.

வந்து ஒரு பேச்சு, சொல்லியிருந்தால்/ நான்,
 சிந்தி காரணமும், பறையினமும் துண்டு
 துண்டாக வெட்டியிருப்பதை; சரி/நீங்
 கள் உடனே வீரப்பூட்டுக்கு சென்று, நான
 காலையில், சிந்திரம் மக்கீரீக் கூடையை
 எடுத்துக் கொண்டு பொன்னி வளநாடு
 வந்து சேருங்கள், நானும் உடனே
 சென்று விட்டு, நான காலையில் வந்து கார
 ணினை வெட்டி விட்டு, அவர்களை
 சூரவியங்கள் வெல்லும் எடுத்துக் கொண்டு,
 பரவதியினமும் தூக்கிக் கொண்டு, போய்
 விடலாம்! போய் விட்டு, நான காலையில்
 சூரவியம் வந்து சேருங்கள்! என்று
 வேடுவரை அழைப்பிவிட்டு, சிந்திர
 வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

பாட்டு

"வீட்டம் வீன்தாம் வெடுநடையா
 ஒரு விரை வாய் என் சரம் வா ~~கி~~டு.
 வண்டேட்டம் வீன்தாம் வெடுவிரைவாய்
 வா ~~கி~~டு ~~வீ~~ன்தாம் சிந்திர!") 224

224

சிந்திர சின்று விடுகி கொண்டு வராமல்
 வீட்டுக்கு வேடுவரை பார்த்து மனைவி,
 சிந்திரமாளா! சூனும் விடுகி கொண்டு
 வேடுவராய்? சின்று வீன்தாம் வந்திருக்கி
 கி ~~கி~~ய்? சின்று, சரப்பாட்டு ~~கி~~டு

சீதாரி மாநிலிங்க மரத்தினை அழித்து, மர
 வள்ளம் ஒன்று செய்து வைத்து விட்டு,
 மனைவியை கூப்பிட்டு 'யெரிய, சீதாரி
 கையில் போய், நாலாறு தூங்கம் வாங்கி, வா!
 இன்னும். சீதாரியின் மனைவி உடனே
 கடைக்குச் சென்று, நாலாறு தூங்கம் வாங்கி
 கீக் கொண்டு வந்தாள். தூங்கத்தை உடுக்கி,
 மரவள்ளத்தின் மேல் புதி, தூங்க வள்ளம்
 செய்து விட்டான், சீதாரி.

சீதாரி! பெண்ணை/கடைக்கு சென்று அரிசி ஆயிரம்
 வாங்கி வந்து, சீதாரி சமைத்து
 அரைப்பது அரிசி சாத்துத்து கட்டிச்
 சீதாரி கட்டி வை; மறுபடி, அரைப்பது
 அரிசி சாத்துத்து திப்போது இனக்கு
 சாய்விட போட்டு விட்டு, இன்னும் சீதாரி.
 மனைவி உடனே கடைக்குச் சென்று, அரிசி
 வாங்கிக் கொண்டு வந்து சமைத்து,
 சீதாரி சீதாரியைப் படி கட்டிச் சீதாரி
 கட்டி வைத்து விட்டு, மீது சாத்துத்து
 கனவனுக்குப் போட்டான். சீதாரி நான்
 நூக சாய்விட விட்டு, மனைவி யிடம்
 பெண்ணை/நான், போய் வருகிறேன்;

நாளிக்கு காலையில், நம் வீட்டுக்கு வண்டியில்
 சூரமியம் கொண்டு வருவான், தூயநாககிடு
 என்ரு, சொல்லிவிட்டு ஆசார் வள்ளக்
 தை எடுத்து தூயில் வைத்து, வெளியே
 புறம்பட்டு வரும் போது,

பாட்டு

"நிதலு நல்லோ ஆசார்க்கு துட்டுதுடா
 தூங்க வள்ளம் வாசலிலே உருதுடா." -----

இதைக் கண்ட ஆசாரியின் மனைவி,

நாதூ/
 பாட்டு

"வள்ளம் நல்லோ வள்ளம்
 உருண்டதுபோல் தின் உருண்டதுபோல்
 உருதுன் தூயுருண்டு தூயுருண்டு
 போகு மய்யா சிங்கு போகு மய்யா." -----

ஆசார். மனைவி. (நாதூ/நிதலு துட்டிவிட்டு, சுகன மாக் விட்டது, 225
 போக வேண்டாம்; போனால், ஆபத்து வரும்.)

226 ஆசார் (உண்ணாநிதலு உயரம்வல்லாமல் கிடுக்குதூல்
 துட்டிவிட்டது, வீடு கடும் போது, உன்
 பிழந்துவன், நிதவை சினைசுடி உயரமாக
 வைக்கிச் சொன்னதற்கு, சினைசுடி குடியு
 வாக வைத்து விட்டான் மாய்பிள்ளை. என்ரு,
 ஆசார் மலுபடியும் வாசலில் உருண்டு

கிடந்து வள்ளத்துக்கு யெடுத்து, தூலயில்
வைத்து புறப்படும் போது.

பாட்டு

"திண்ணச் சட்டம் ஆசாரிக்கு
தீட்டி விட்டு சிங்கி தீட்டி விட்டு.
வாசலிலே தூங்க வள்ளம்
உருளுதா சிங்கி உருளுதா."

தினது பார்த்து ஆசாரியின் மின்வி,

'நாதா! மறுபடியும் சுகுனமாகிறது, தின்று
நீங்கள் போனால், வள்ளம் உருண்டது
மேல், உங்கள் தூல உருண்டு விடும்!
என்றுள்.

ஆகா. 'பெண்ணை! தி ரிதூல்லாம், ஒரு சுகுனமா?
எனக்கு ஒன்றுக் வராது, நீ, பயப்பட
வேண்டாம்' என்று, ஆசாரி மறுபடியும்
வள்ளத்துக்கு யெடுத்து தூலயில் வைத்து
வீசியில், வரும் போது.

பாட்டு

"வாழாது மங்கையவள் சிங்கி
மீலாது நெடுயெடுத்துள்ள
பூன நல்லோ ஆசாரிக்கு
குறுக்காச்சு சிங்கி குறுக்காச்சு

ஆரி நல்லோ ஆசார்க்கு
 குறுக்காச்சி அங்கு குறுக்காச்சி.
 ஆர்ஜை பாப்பாள் ஆசார்க்கு
எதிர்நாணன் அங்கு எதிர்நாணன்."

ஆசாரியின் பின் ^{பின்} ~~பின்~~ வந்து வந்து, ஆசாரி
 யின் மனைவி, திணை செயல்லாம் பார்க்குது -
~~ஆச.~~ ^{மனைவி.} நாதா! திரெல்லாம் பெல்லாது சகுனம்,
 திந்து சகுனங்கள் கண்டு அங்கும் போகக்
 கூடாது, தின்றுருந்து நாளிக்கு காலையில்
 போகலாம், வீட்டுக்கு வாடுங்கள்! என்ருள்.

ஆசாரி. அது, பெண்ணை! வீதியில் எதிர்க்கின யோ
 வரும், போகும், அது வெல்லாம் சகுனமா?
 நீ, கவலையில்லாமல் வீட்டுக்குப் போ,
 நான் காலையில் சுகமாக வந்து சேரு
 கிறேன்! என்ரு, ஆசாரி புறப்பட்டான்.)

226

பாட்டு
 "தூங்கவள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
 பெண்ணிவள நாடு வாணன் ஆசாரியும்
 ஆட்டம் பெரு நடை யா பெரு நடை யா
ஆடு விரைவாய் வடுக்கினை ஆசாரியும்."

ஆசாரி பெண்ணிவள நாடு வரும் போது,
 பெரியண்ண சூம், தருவ தெரு சனத்திற்கு

பிள்ளையார் கோவிலில் உட்காங்கிருந்தார்.
 ஆசார் வந்து, பெரியண்ண சாய்யைக்
 கண்டதும்-

"அட்டம் பன்னிந்து ஆளடிமை செய்கூான்.
 பாகம் பன்னிந்து பணிவிடைகள் செய்கூான்."

பெ.சா.ம். 'சிப்பா/டங்கள்ளம், ஸீண்டாகடும்!
 சிப்பா/நீயார்? ரிந்து, ஸீர்?'

ஆசார்! 'நாஜா வே/நான், சூங்கவள நாடு, நம்ம
 ஆசார்தூன், சாய்!'

பெ.சா.ம். 'அட்டா! சிப்போது தூன், லைக்கு தூய
 கம் வருகிறது; லீன், தூய் சூங்கை செல்
 லாக்காளுக்கே ஸீர் ஸீயடி வைக்கும்
 யோது, சீயுயேர் ஆசார்தீன், ஸீரில்
 சிப்பாட்டு சிறந்து விட்ட தூகலும்,
 ஸீருவன் சூப்பித்துக் கெண்டான்
 லீனும், ரிசான்னார்தீன். சூப்பிய ஆசா
 ரி, நீ, தூனா?'

ஆசார்! 'ஆமாங்க, சாய்! நான், தூன்!'

பெ.சா.ம். 'சரி! சிப்போது, பெருது யோன் ஸீருக்கு
 சூங்கவள்ளம் கெண்டு, ரிங்கு யோகிளம்?'

அசாரி! அரட்சே/வீரய்யூர், வேட்டுவ நாஜா வீட்டில்,
 சூன்பது சூங்கவள்ளம் திருக்கிரகாரம்,
 தின்னும் சூடு சூங்கவள்ளம் வேண்டு
 மென்று, சென்னூர்கள். ஆதையால்,
 ரிகாண்டு போய் ரிகாடுத்து வரலாம்
 னென்று, போகீ டூன் நாஜா வே!

வெ.சாமி. சீர், நல்லது! அசாரி! ஆனூல், திம்போது
 பொழுதுகி விட்டது, நாக மலையக்கம்
 சூடுபர்கள் திருப்பார்கள், நீ, சூங்கவள்ளத்
 தை ரிகாண்டு போனூல், சூடுபர்கள் தின்
 னை திபுத்து விட்டு, திருங்கீக் ரிகாண்டு
 போய் விடுவார்கள்; ஆதையால், தின்னூ
 திரவு, நம் அரண்மனையில் வந்து திருந்
 து விட்டு, நாளைக்கு காலைவில் ரெண்டு
 போகலாம், வா! னென்று.

அசாரி! நாஜா வே! நல்லது! திப்படியே ரெய்கீமேனி!
 னென்று, பெரியண்ண சாமி யுடன் துய்யட்டு
 அரண்மனைக்கு வந்து தான், அசாரி.

வெ.சாமி! அசாரி! பென்னூடுக்கி மாளிகையில், நம்ம
 சூங்கவள்ளம், டூ.வள்ளம், திருக்கிரகாரம்,

சிங்கு கெண்டு போய் வைத்து விட்டு
வரலாம், வா! என்று.

திருவடும் பொன்னுருக்கி மாளிகைக்கு
சென்றதும்.

சீகரி! நாஜா வே! துங்களுடைய வள்ளம், 12.ம்.
துங்கம், கொஞ்சமாக உள்ளது, என்
னுடைய வள்ளம் பத்தூரை மாத்துது
துங்கம், துங்களுடைய வள்ளத்துடன்
வைத்தால், காடியில் கொக்கும் போது
அடையாளம் தெரியாது; அதையால்,
என்னுடைய வள்ளத்து, நந்தூ சீபத்தின்
அருகில், துண்டாக வைத்து விடுகிறேன்! என்று.

பெ.சாமி! சரி, சீகரி! உன் திண்டம் போல், சிப்பாயை
செய் என்றுதும், சீகரி துன்னுடைய
வள்ளத்தைக் கொண்டு போய், நந்தூ சீபத்தின்
அருகில் வைத்து விட்டு வரும் போது, சாமி
தின் பட்டாக்கத்தி யிரண்டும் அங்கு திருப்
பதை சீகரி பார்த்துக் கொண்டு வந்தான்.
பெ.சாமி! (சீகரி! வா, சாய்விடப் போகலாம்! என்று,
மாசுர்களை கூப்பிட்டு, சீகரிக்கு,

சாய்பாடு போடுங்கள்' என்று.

ஆசார்! வாஜாவே! எனக்கு சாய்பாடு வேண்டாம், நான்,
கூட்டிச் சனம் தொண்டு வந்திருக்கிறேன்,
பிள்ளை சாய்பாட்டுக் கொள்கிறேன்; நான்முதல்
போடும் ஆசாரி, நம்மனைத்து எல்லாம்
சாய்பாடு மாண்டேன், எனக்கு ஒரு கிழ
மட்டும் தொகுதூய் போடும்' என்று.

வ. சாமி: சரி, நல்லது! என்று மாசுகளை கூப்பிட்டு,
ஒரு கிழ தொண்டு வந்து, ஆசாரிக்கு,
தொடுக்கச் சொன்னார். பிழகு, ஆசாரி
நீ, சாய்பாடு விட்டு படுக்குக் கொள்,
கிரவு வண்டியில் போத வேண்டுமென்றால்,
மாசுகளை கூப்பிட்டு சொல்லிவிட்டுப்
போய் விடுவீர்கள்; பிழைப்பின் சின்னம்,
ஐச்சிபுருப்பாள், உன்னக்கடித்து விடு
வாள், சிவந்தகாத தூய்மை சொன்னால்
சரி/கின், நீ போய் சாய்பாடு விட்டுப்
படுக்குக் கொள்! என்று, சொல்லிவிட்டு,
பிரியண்ண சாமி சாய்பாடு விட்டுப் படுச
னைக்கு நிதிநூலகக்கு சென்று விட்டார்.

சீதாரீ சாய்மிட்டு வடிட்டு மருத்துக்
 ரிகாண்டான். சீதாரீ மருத்துக் ரிகாண்டே,
 ரிகாண்டே, ரிகாண்டே மண்தில் நீனத்து,
 சாய் கிருவாரயும் ரிகாலவநீனத்து,
 சீரண் மனயில் வில்லோறும் தூங்கியபின்,
 மெதுவாக விழுந்து, மொன்னுடுக்கி மான்
 கைக்கு சென்று, சாய்தளின் கத்தி விடு
 கில் போய் நின்று.

பாட்டு

"கத்தியை சீதாரீ கையி ரெடுத்து
 மொளங்காலில் சீதாரீ வைத்துரை.
 காலவடிட்டு கத்தியைத் தூக்கியல்லோ
 கிருப்பின் மேலே சீதாரீ வைத்துரை.
 கிருப்பை வடிட்டு சீதாரீ தூக்கியல்லோ
 தோளின் மேலே சீதாரீ வைத்துரை."

சீதாரீ சாய்மிட்டு கத்தியை தூக்கி முடியாமல்
 தூக்கி, தோளில் வைத்து முடியாமல் போது,
 மாயவர் பார்த்து! சீதாரீ/சீதாரீ, சீதாரீ
 சாய்தலை வடிட்டு வடிட்டு கத்தியை விடு
 து வடிட்டான்! என்று.

மாயவர், விபூதியை வீழினார்.

விபூதியை வீழியதும், அச்சாபியின் கை
நடுனி, சாமியின் கழுக்கு அச்சாரையை தோளிலி
ருந்து ஒரு பக்கமாக நுராவும் வெட்டிக்
கொண்டு போய் விட்டது. அச்சார்க்கு,
நக்சும் பெருகுது, நக்சு வெள்ளம் சாயது,
உதிரும் பெருகுது, உதிர வெள்ளம் சாயது.
அச்சாந் வெட்டுப்பட்டு, வலி பொறுக்க
முடியாமல், 'அய்யோ! அய்யோ! வென்று, போ
டும் சத்தும் பெரியண்ண சார்க்கு காது
கேட்டு, எடுத்து ஆடிவந்து, அச்சாந்
படுக்கிருந்து அடக்கில் பார்க்கும் போது,
அச்சாரையை காணவில்லை. அய்யோது
பொண்ணுருக்கி மாளிகை யிலிருந்து
'அய்யோ! அய்யோ! வென்று, சத்தும்
கேட்டது. பெரியண்ண சார்க்கு, பொண்ணுரு
க்கி மாளிகைக்கு சென்று பார்க்கும்
போது, அச்சாந் தோளிலிருந்து
ஒரு பக்கம் நுராவும் வெட்டுப்பட்டு
கிடந்துகைப்பார்த்து, பெரியண்ண சாமி-

~~சுருதி~~ 'அட, அச்சார்! திங்கு விதற்கு வந்து
கத்தியை எடுத்துவாய், அப்படி வெட்டு
பட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய, காரணம், என்ன?

அச்சார்! 'நாஜாவே/நும்ம கத்தி எட்டுக்கட்டுப்போட
டபத்திட்டுக்கீழ்து என்று சொன்னார்கள்,
நான், திசை விட நல்ல கத்தியாக ஒன்று
செய்து, துங்களுக்கு கொடுக்கலாமென்
று, கத்தி எடுத்தினை நாங்கள் திடுக்கும்
என்று தூக்கி விடை பார்த்துக் கொள்ள, என்,
தை, நமசி கிந்தி மாசார் என்ன விடை
யி விட்டது, அரவே! என்முன், அச்சார்.) 228

வெ. சாமி. 'சார், அச்சார்! போகலாம், வர! என்று அச்சார்
யைக்கூட்டி வந்து, மாதிரிகளைக் கைப்
பிட்டு 'அடி, மாதிரிகளை! அச்சார் யின்
முண்ணுக்கு கொடுக்கும் மருந்து வைத்துக்
கட்டி, வேறு கொடுங்கள்! என்முன்.

மாதிரிகள் உடனே முண்ணுக்கு மருந்து
வைத்துக்கட்டி, வேறு கொடுத்துத் தாம்
அச்சார்க்கு வலிகொடுக்கும் குழைந்துது.

வெ. சாமி. 'அப்பா, அச்சார்! அப்போது, வலி எப்படி
கொடுக்கிறது? என்முன்..

புதூர்! நாஜா வே! திய்யோது, சிமாநாக திருக்கிழை!

பெ. சாமி! சர்! திண், பெசாமல் படுத்துக் கொள்;

பெருவருக்கும் ரிதிரியாமல், நீ, யோய் கக்கியை

எடுக்குது. சின்னண்ண சாமி கண்டிருந்தால்

திந்நெரம், உன்னியும் ரெட்டியிடுப்பார்,

என்னியும் ரெட்டியிடுப்பார், சர், திண் சக்

தும் யோடாமல் படுத்துக் கொள், நின்றாக

பெரியும் வரை, எடுத்து விடாதே! என்று

சொல்லிவிட்டு பெரியண்ண சாமி படுக்கை

க்குச் சென்று விட்டார்.

பீச்சார், மதுநாள் காங்கியல் எடுத்து தும்,

பெரியண்ண சாமி எடுத்து வெளியில் வந்

திதும்/ நாஜா வே! தூங்கு வந்து என்னு

டைய வள்ளத்தை எடுத்துக் கொடுங்கள்,

நான் வீரப்பூர் யோக வேண்டும், நெருமாதி

விட்டது! என்று.

பெ. சாமி! அப்பா, பீச்சார்! நான் வராவிட்டால் என்ன,

நீ, யோய் உன்னுடைய வள்ளத்தை எடுத்து

க் கொண்டு வா!

பீச்சார்! நாஜா வே! நில்லது; பீச்சுல், தூங்குடைய

வள்ளங்களுக்கும் சிங்கு திருப்பதால்,

நான் போய், துண்டிய எடுத்துக் கொண்டு
 போனால், நம், வள்ளத்துறை அச்சாரி மாநி
 தி எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான்
 என்னு, ரிசால்வர்கள்; அக்கையால், நான்
 போய், துண்டியாக வள்ளத்துறை எடுப்பது
 முடியவில்ல, தூங்கும் வந்து தூன்,
 அக்கையெண்டு' மென்முன்.

மெ.சா.ம. 'சரி, வா! நானும் வடுக்கெழுன்' என்னு,
 திருவடும் வந்து பார்க்கும் போது,
 அச்சாரியின் வள்ளம் நந்தூர் தீயத்தின்
 அருகில் திருந்துதூர், நாலாறு தூங்க
 டும் உடுக்கையாந்து, ரிவரும் மரவள்
 ளம் தூன் திருந்துது. சிறு பார்க்கு
 சக்கார அச்சாரி, 'நாஜாவே! என் பாட
 டில் நான் உரையூர் போரவின், நீங்கள்
 தந்திரமாக அரண்மனைக்கு கூட்டி வந்
 து, என்னுடைய பத்துரை மாத்து தூங்க
 வள்ளத்துறை மொழி எடுத்து வைத்துக்
 கொண்டு, மரவள்ளத்துறை கொண்டு வந்து

சீதே கிடக்கில் வைத்து, என்னை ஏமாற்றி
 நினக்கீழீர்களா? பெரிய கிடத்துதை நம்பினால்
 சிப்படி சீதான், சிசய்வீர்கள், நாஜாவே!
 உங்களுக்கு எதுக்கு திந்துப்பேராசை,
 கெட்ட குணம், பேசாமல் என்னுடைய
 சிங்கவள்ளத்துதை கொடுத்து விடுங்கள்!
 என்ருன், சித்தகார ஆசார்.

வ.சா.ம்/ சிப்பா, சித்தார்/ உனக்கு நான் உபகாரம்
 சிசய்ய என்னை, நீ, சிபகாரம் சிசய்ய
 நினக்கீழீய்; எங்கள் உம், உவள்ளம் கிடுக்
 கும் போது, உன்னுடைய வள்ளம் எங்களு
 க்கு எதுக்கு, நான் உன் வள்ளத்துதை எடுக்
 க விள்க, என்மேல் உண்ணியை சமத்து
 சூட்டு' என்று.

ஆசார்! நாஜாவே! நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், சிவிய யோ,
 என்னை சி சிபரியாது, என்னுடைய வள்ளத்
 தை கொடுங்கள்!) 229

230 வ.சா.ம்/ சிப்பா, சித்தார்/ உன் வள்ளத்துதை நான்
 எடுக்க விள்க சி யன்னுன், வள்ளத்துதை
 கொடு, கொடு என்று கெட்ட குணமே?
 சிப்படி க் கொடுப்பேன்! என்று.

பாட்டு

"சாமி அருகு^{டு}கூ^{டு}ரே அங்கு அருகு^{டு}கூ^{டு}ரே
 சரீரமே ரின்சாமி வாடுகூ^{டு}ரே
 திருச்சு சது ஆசாரி நினைப்பதுகு
 அங்கு நினைப்பதுகு

ரத்தின நூள் சண்டாளா நினைத்துருந்தாய்
 ஆசாரி நினைத்துருந்தாய்."

பெ.சாமி! அப்பா, ஆசாரி! திருச்சு சது ரெய்ய,
 ரத்தின நூள் நினைத்துருந்தாய்! சண்டாளா!
 ஆசாரி! நானாவே! அப்படியானால், ரின்னைய
 வள்ளத்து ரெக்கவில்ல ரென்று, சத்தியம்,
 ரெய்யு ரெகடுங்கள்!

பெ.சாமி! சரி, நல்லது ஆசாரி! வா, பிள்ளையார் கோவிலில்
 வந்து, சத்தியம் ரெய்யு ரெகடுக்கிறேன்!

ஆசாரி! நானாவே! பிள்ளையார் கோவிலில் போய்,
 சத்தியம் ரெய்யு ரெய்யு வந்து, ரெகடுவேண்டாம்!

பெ.சாமி! சரி! ரெகடு, அப்படி சத்தியம் ரெய்யு ரெகடு
 க்க வேண்டும், ரெய்யு! ரென்று.

ஆசாரி! சாமி! நமது ரெவள்ளாங்கு ரெய்யு ரெய்யில்,
 ரெய்யு ரெகடு, ரெகடு ரெய்யு ரெய்யு ரெகடு
 கிரகல்லவா, அசூல், ரெய்யு ரெய்யில்
 ரெய்யு, வலது புரம் வந்து ரெய்யு

சிரண்மீனக்கு வந்து விடுங்கள்,
நானும், யோய் விடுகிறேன்' என்று.

பெ.சா. 'சரி! நல்லது, வா! என்று, சிரண்மீனில்
ஒருவருக்கும் தெரியாமல், திருவடும்
வள்ளாங்களைத் துடிக்கி, வெங்கல
மதுக்கு வந்தார்கள். அப்போது,
வள்ளாங்களைத் துடிக்கியில், சிமார், 12. அடி
துண்ணிச் செய்தது. அவ்வளவு துண்ணி
யில், சாமையை அழிக்கிக் கொல்ல நினைத்து
அச்சார், சாமையை துன்புறம் கரைக்கு
கூட்டிச் சென்று, 'நானாவே! என்
வள்ளத்தை விடுக்கவில்லை என்று,
அழிங்கங்கள், எரிவில்! என்று.

பெ.சா. 'ஆகா! அகிலாண்ட கோடி,
பிரமாண்ட நாயகா! அப்பாந்தவா!
அனுகூலகார! பரந்தாமா!
சககார அச்சார் என்ன சத்தியம்
செய்யச் சொல்லி திவ்வளவு துண்ணி
அழிக்கின்றான், தீரங்கள் வந்து என்னக்
காப்பாற்றி வேண்டும், காந்திநாதா! என்று

பெரியண்ண சரம், மாயவரை நினைத்து சீகாம
 யோகம், மாயவர் பார்க்கும் பகடையம்
 விளையாடக் கெண்டிருக்கிறார், மாயமாக
 பெரியண்ண சரம் விடும் வந்துசேர்ந்
 தார். அதற்குக் குறிப்பிடாமல் நின்று,
~~மாயவர்~~ 'பொன்னையா/நீயப்பாட வேண்டாம், நான்
 சூண்ணீரில் திறங்கி முன்னால் செல்கிறேன்,
 நீ, என் பின்னால், வா! என்ரு, மாயவர்
 சூண்ணீரில் திறங்கினார்.

பாட்டு

" சிறுக்காலு துடம்போடக கிண்துடம்போட்டு
 கட்டி வா^{டு}கார் என்சரம் மாயவரும்
 ஆயடு ஆயடு கிடுயையாடுவ
 அங்கு கிடுயையாடுவ
 வடுகி^{டு}காரே பெரியசரம் கரைவேன்
 அங்கு கரைவேன். || 230

231 பெரியண்ண சரம் கரைவேன் மேலே வந்து,
 அதன் விடம் 'ரப்பா, அதன்/சக்தியம்
 குடிநீர் துள்ளவா? கிண்துடங்கு போக
 லாமா? என்ருர்.

அதன்! நாஜாவே! கிண்துட சக்தியம் குடியவில்லை,
 வேகிய சூண்ணீரில், நீங்கு வடுவது போல்,